

Piotr ZALEWSKI

profesor doktor habilitowany nauk technicznych
w zakresie mechanizacji rolnictwa i ogrodnictwa,
specjalność ergonomia w technice rolniczej

Urodził się 28 września 1935 roku w Warszawie. Studia odbył na Wydziale Rolniczym WSR w Krakowie, uzyskując w 1957 roku tytuł magistra inżyniera nauk agrotechnicznych. Stopień doktora nauk rolniczych otrzymał na tym samym Wydziale w roku 1968, na podstawie pracy *Postęp mechanizacji prac polowych a zatrudnienie sezonowe w PGR na Górnym Śląsku* (Rocz. Nauk Rol., ser. C 2, 1968). Habilitował się z zakresu mechanizacji rolnictwa i ogrodnictwa na Wydziale Rolniczym AR w Krakowie w 1973 roku na podstawie pracy *Metody ergonomicznej oceny maszyn rolniczych obsługiwanych ruchem powtarzalnym* (Rocz. Nauk Rol., ser. D Monografie, 152, 1974). Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk technicznych otrzymał w 1983 roku.

Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę jako asystent (1957–1965), następnie pracował jako adiunkt (1965–1974) w Katedrze Mechanizacji Rolnictwa WSR w Krakowie, docent (1974–1983), profesor nadzwyczajny (1983–1992) i profesor zwyczajny (od 1992) w Instytucie Mechanizacji i Energetyki Rolnictwa na Wydziale Techniki i Energetyki Rolnictwa AR w Krakowie. W latach 1977–1981 i 1986–1992 pełnił funkcję wicedyrektora Instytutu Mechanizacji i Energetyki Rolnictwa, w okresie 1981–1984 funkcję prorektora, a w latach 1984–1985 i 1989–1990 rektora AR w Krakowie. Od 1993 roku jest kierownikiem Katedry Eksploatacji Maszyn Rolniczych.

Odbył zagraniczne staże naukowe: w Anglii (NCAE Si1soe, 1966/67, 10 miesięcy), w RFN (Uniwersytet Hohenheim, 1975, 2 miesiące) i w Holandii (Wyższa Szkoła Rolnicza w Wageningen, 1979, 3 miesiące).

W senacie uczelni zasiadał (z przerwami) od 1965 roku. Uczestniczył w pracach Senackiej Komisji Nauki jako członek, następnie przewodniczący (do roku 1999). W latach 1999–2002 był przewodniczącym Komisji Rozwoju Uczelni.

Interesuje się zagadnieniami eksploatacji maszyn rolniczych i ergonomii w powiązaniu z technika rolniczą. Jest autorem lub współautorem około

80 publikacji naukowo-badawczych, 2 patentów oraz jednego podręcznika. Do jego najważniejszych osiągnięć należy zaliczyć wyniki prac związanych z ergonomicznymi rozwiązaniami sadzarek, maszyn do zbioru ziemniaków i linii technologicznych do pozbiorowej obróbki ziemniaków, stanowisk pracy na kombajnach, mikroklimatu w kabinach maszyn i pojazdów rolniczych oraz bezpieczeństwa eksploatacji ciągników na zbożach. Ważniejsze publikacje: *Tractor cab operator comfort*, SAE Technical Paper, ser. 911, 863, 1991 (współautorzy: T. Juliszewski, W.K. Bielański); *Evolution of the approach to work safety in mechanized agriculture in time and European space*, Proc. 28th Congress CIOSTACIGR, Horsens, 1999; podręcznik *Ergonomia dla mechanizatorów rolnictwa*, PWRiL, Warszawa 1979 i 1985 (współautor W. Pleszczyński), a także prace publikowane w serii monografii Instytutu Medycyny Wsi w Lublinie.

Jest promotorem 7 rozpraw doktorskich, kierował wykonaniem wielu prac magisterskich. Był członkiem Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego IV kadencji w latach 1991–1993 i Sekcji Uczelni Rolniczych RG przez następne 3 lata. Przewodniczył zespołowi odpowiadającemu za kierunek Technika rolnicza i leśna w ramach Akademickiej Komisji Akredytacyjnej powołanej przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich w 2000 roku.

Uczestniczył w Radzie Ochrony Pracy przy Sejmie RP (1989–1992) i przez kilka kadencji w Komitecie Techniki Rolniczej oraz Komitecie Ergonomii PAN, a także w Komisji Ergonomicznej oddziału PAN w Krakowie. Był członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego i Polskiego Towarzystwa Inżynierii Rolniczej.

Został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.